

List Židům (Hebreům)

13. část

Opakování 12 části:

- Hlavním cílem listu je povzbudit skupinu křesťanů (židovského původu), aby navzdory těžkostem vytrvali ve víře v Krista a odolali pokušení (hříchu) odpadnout a navrátit se zpět ke skutkům zákona.
- Boží svatost znamená jeho jedinečnost jako Stvořitele. V Iz 6 volají serafové „svatý, svatý, svatý“. Nejde jen o morálku. Jde o: Boží jedinečnost, jeho věčné bytí, jeho absolutní život.
- Bůh je zdroj života a nenávidí vše, co život ničí. Hřích je moc smrti a proto ho Bůh nenávidí. Morální čistota je důsledek, ne jediný obsah Boží svatosti.
- Usilování o svatost je proces. Biblické napětí je tedy: jsme posvěceni - a zároveň máme růst ve svatosti.
- „Uvidět Pána“ znamená víc než vidění po smrti. Tento výraz má v Bibli širší význam. Znamená: vstoupit do Boží přítomnosti - mít účast na Božím životě - patřit do Božího království.
- Svatost není bezchybnost. List Židům často mluvil o: slabých lidech – utrpení – výchově.
- Židům 12 říká: běž svůj běh - vydrž Boží výchovu - neusni v pohodlí - drž se Krista - patříš do neotřesitelného království.

Židům 13:1 – 6 (CSP)

Bratrská láska ať zůstává. Nezanedbávejte pohostinnost; vždyť skrze ni někteří nevědomky pohostili anděly. Pamatujte na vězně, jako byste byli uvězněni s nimi; na ty, kteří jsou trápeni, jako ti, kteří jsou sami také v těle. Manželství ať je u všech ve vážnosti a manželské lože neposkvrněné, neboť smilníky a cizoložníky bude soudit Bůh. Žijte bez lásky k penězům, spokojeni s tím, co máte; neboť on sám řekl: ‚Nezanechám tě, ani tě neopustím;‘ a tak s důvěrou říkejme: ‚Pán je můj pomocník, nebudu se bát; co mi udělá člověk?‘

- Když list říká „pamatujte na vězně“, nemluví o symbolickém gestu. Pokud se o ně nikdo nepostaral, hladověli, trpěli a rychle chátrali. Byli odkázáni na milosrdenství svých blízkých. A navštívit vězně znamenalo něco riskovat – veřejně se k němu přihlásit, spojit se s jeho osudem.
- Adresáti tohoto listu to dobře znali. Už dříve stáli při věznicích a nesli s nimi jejich utrpení (List Židům 10,34). A právě proto je tato výzva tak naléhavá: „nezapomeňte na ně“. Neodvracejte se. Nechovejte se, jako by se vás to netýkalo.
- A právě tady se ukazuje pravá podoba víry. Ne v tom, co říkáme, ale v tom, jestli stojíme při lidech, když je to nepohodlné, riskantní a něco nás to stojí.
- První oblast, kde se skutečná víra projeví, nejsou velká duchovní gesta, ale vztah k druhým lidem a k majetku. Jestli žiji s Bohem, tak jsem i součástí jeho rodiny a spoléhám na jeho zaopatření – věřím mu.

Židům 13:7 – 14 (CSP)

Vzpomínejte na své vůdce, kteří k vám mluvili Boží slovo, pečlivě pozorujte, jaký byl konec jejich života, a napodobujte jejich víru. Ježíš Kristus je tentýž včera i dnes, i na věky. Nenechte se unášet rozličnými a cizími učenými; neboť je dobré mít srdce upevňované milostí, ne zachováváním předpisů o pokrmech, jimiž si neprospěli ti, kdo si tak počínali. Máme oltář, z něhož nemají právo jíst ti, kdo slouží stánku. Neboť těla těch zvířat, jejichž krev je velebně vnášena za hřích do svatyně, jsou spalována venku za táborem. Proto také Ježíš, aby svou vlastní krví posvětil lid, trpěl venku za branou. Tak tedy vycházejme k němu ven za tábor, nesouce jeho potupu. Neboť zde nemáme trvalé město, ale toužebně hledáme to budoucí.

- Křesťanský život není izolovaný. „Vzpomínejte na vůdce“ znamená učit se z jejich života, vidět ovoce jejich cesty víry.
- Svět se mění – Kristus ne. To je zdroj stability. Ne každá novinka je růst.
- Lépe je být zakořeněn v Kristu než se honit za novinkami, nebo se snažit zajistit si Boží přízeň svým výkonem.
- Svět Ježíše nepochopil, vysmál se mu, odmítl ho a zavraždil. Neusilujme o jeho uznání a přijetí – není o co.
- Následování Krista znamená opustit své zdánlivé bezpečí a přijmout dobrodružství následování. Tento svět nám nemůže nic dát, ale ani vzít.
- Pro nás to znamená snášet nepochopení a nebýt závislý na přijetí světem. Opouštět pomíjivost, směřovat k Ježíši a žít v Božím království – učit se vidět neviditelné.

Židům 13:15 – 25 (CSP)

Skrze něho tedy přinášejme Bohu stále oběť chvály, to jest ovoce rtů, vyznávajících jeho jméno. A nezapomínejte činit dobře a sdílet se, neboť takové oběti se Bohu líbí. Poslouchejte své vůdce a buďte poddajní, neboť oni bdí nad vašimi dušemi jako ti, kdo budou vydávat počet; ať to mohou dělat s radostí, a ne se vzdycháním, neboť to by vám nebylo k užitku. Modlete se za nás, neboť jsme přesvědčeni, že máme dobré svědomí, když si ve všem chceme počínat správně. Tím více vás však vyzývám, abyste to činili, abych se k vám brzo dostal zpátky. A Bůh pokoje, který vyvedl z mrtvých velkého pastýře ovcí pro krev věčné smlouvy, našeho Pána Ježíše, ať vás zdokonalí ve všem dobrém k vykonání jeho vůle, čině v nás to, co je před ním příjemné, skrze Ježíše Krista, jemuž buď sláva na věky věků. Amen. Vyzývám vás, bratři, snášejte to slovo napomenutí, neboť jsem vám napsal jen krátce. Vězte, že náš bratr Timoteus je již propuštěn. Přijde-li brzo, uvidím vás s ním. Pozdravte všechny své vůdce a všechny svaté. Zdraví vás ti, kdo jsou z Itálie. Milost se všemi vámi. Amen.

- Už nepřinášíme oběti zvířat. Ale stále přinášíme oběti chval (vyznání víry) a dobročinnosti – duchovní život bez praktické lásky neexistuje.
- Opět vztah k vedoucím: ne slepá poslušnost, ale vzájemná odpovědnost a podpora.
- Naléhavá výzva k modlitbě se zaslíbením, že Bůh bude jednat.
- Připomenutí Ježíšova postavení jako krále a závěrečná výzva, aby snesli krátké napomenutí.

Závěrečné Shrnutí:

- Skutečná víra se nepozná podle velkých slov, ale podle toho, jak žijeme v obyčejných věcech – ve vztazích k druhým lidem a k majetku, rozhodnutích a věrnosti Kristu i když nás to může stát mnoho.
- Následování Krista znamená opustit své zdánlivé bezpečí a přijmout dobrodružství následování. Pro nás to znamená snášet nepochopení a nebýt závislý na přijetí světem. Opouštět pomíjivost, směřovat k Ježíši a žít v Božím království – učit se vidět neviditelné.
- Hlavní poselství listu Židům je: Drž se Krista, vytrvej ve víře a žij z ní v každodenním životě.
- List Židům k tomu používá následující důrazy:
 - Ježíš Kristus je nad vším – vyšší než andělé, Mojžíš i kněžství Staré smlouvy
 - Je dokonalý velekněz, který přinesl jednou provždy platnou oběť
 - Otevírá přímý přístup k Bohu – ne skrze zákon, ale skrze sebe
 - Víra znamená důvěru a vytrvalost, i uprostřed utrpení (kap. 11–12)
 - Křesťanský život je běh, který vyžaduje přijetí Boží výchovy a pohled upřený na Krista
 - Výsledkem je praktický život víry – láska, svatost, věrnost a odvaha (kap. 13).

Pomocné otázky pro skupinky – Židům 13:

- 1) Která z oblastí: „vztahy, pohostinnost, peníze, čistota“ je pro tebe aktuálně nejtěžší – a proč?
- 2) Co pro tebe znamená „být spokojený“? Na čem je tvoje spokojenost ve skutečnosti postavená?
- 3) Jak ti pomáhá vědomí, že Ježíš se nemění, v době nejistoty?
- 4) Co může dnes znamenat „vyjít za Kristem mimo tábor“ ve tvém konkrétním prostředí?
- 5) Jak může vypadat „oběť chvály“ v běžném dni, nejen v církvi?
- 6) Jak můžeš prakticky žít víru tak, aby byla viditelná v každodenních vztazích?
- 7) Kde tě Bůh možná vede k tomu, abys udělal krok víry mimo své pohodlí?